

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tároló

389.6

Szerző

Cím A főváros gazdálkodása

Hely

Idő

"1902"

Forrás:

Esti ujság

Személy

Bp. 1902 x/30

(Hely)

(Idő)

A főváros gazdálkodása.

A ki házat épít csupa adósságra, az megbukik, s a ki kölcsönpénzekből várost épít, tönkremegy. De nálunk az állam is azt teszi, hogy összes beruházásait hitelbe csinálja s Budapest hatósága is ugy cselekszik, hogy költségvetésében nincs deficit, zárószámadataiban fölösleget mutat ki, de adósságot csinál minden évben egy csomó milliót. Ezelőtt kilenc esztendővel, a mikor még jó világ volt, programot készített tanács és közgyűlés, hogy mi minden szükséges s beruházásokra megszavaztak száz millió koronát, hogy abból tiz esztendő alatt fölépítik, a mi hiányzik. Tíz a tiz év a jövő évben letelik, de mivelhogy a pénzt máshová fordították, a programnak fele elmaradt. De a pénz, az elfogyott, sőt nem is volt elég.

Mert kaptak 93.5 milliót s kiadtak ez év végéig 100,700,000 koronát. Hogy a hiányt fedezhessék, eladták még a főváros regále-kötvéit is. A százmilliós kölcsönt tehát voltaképpen ki van adva, csak a regále-kötvéadásából fennmaradt a korona áll rendelkezésre. De még mindig ugy beszélnek,

hogy a százmilliós kölcsön terhére fogják végezni a jövő esztendőben az ügyosztályok által követelt, de a közgyűlésen még jóvá nem hagyott középítkezéseket. De nem ám négy millió erejéig, hanem 7,600,000 koronán felül. Igy hát a költségvetésből eltüntetett deficit három és fél millióval megjelenik a beruházásoknál.

Nem mondhatjuk ezt szolid pénzügyi gazdálkodásnak már csak azért sem, mert a tanács munkaprogramjában olyan beruházások is foglaltatnak, a melyek helyesen a költségvetés keretében intézendők el. Utakra és kövezésre egy milliót csusztatnak át a költségvetésből a kölcsönszámla terhére. Ugyanugy járnak el a vízvezeték és a csatornázás körül, sőt a személyi kiadásokat is, a melyek e munkálatoknál fölmerültek, a százmilliós kölcsön rovataiba iktatják.

Azt a kérdést, hogy ezeknél az utépítéseknel és kövezéseknel, vagy vízvezetéki terjeszkedésnél, a melyek állandóan előforduló tételek, lehet-e megtakarítást tenni némely munkák elhalasztásával, csak alapos megvitatással lehetne eldönteni. Már az bizonyos, hogy a kölcsön lát harnadfél millió ki

szerre építeni, nem föltétlenül szükséges. Kevés az iskola, megengedjük, a város terjed, a népesség szaporodik, de ha jövő évre négy iskolát építünk, az már könnyit a lakosság szükségletén s egy milliót

megtakarít a deficitből. Hiszen lehet még építeni 1904-ben is adósságra.

Azután tudjuk, hogy az eskü-téri hid még nem nyílik meg egyhamar s a ki a Rudasfürdőben mosakodni akar, még mindig kap ott vizet. Tehát 1,245,000 koronával sietve átalakítani a jövő esztendőben a Rudasfürdőt, elhamarkodott dolog, a mikor nincs rá pénz. Meglehet tehát takarítani könnyen a három és fél milliót s akkor nem lesz deficitünk s nem csinálunk új adósságot a százmilliós kölcsön tetejébe.

A jövő évi programban két vásárcsarnok építése is benne van, egy a központi vásárcsarnok mellett 1,400,000 korona költséggel, mivelhogy a régi szüknek bizonyult az élelmicikkek forgalmának lebonyolítására. A másik vásárcsarnokot a Tabánba tervezik 800,000 korona költséggel, oda, a hol most nyílt piac van. Méltányos követelése ez

Buda déli városrészének, de míg az eskü-téri hid meg nem nyílik, ez se sürgős.

Tanácsoljuk a tanácsnak, hogy a míg a kölcsönpénzekből rendelkezésre áll, azt a 4,170,000 koronát ossza föl célszerűen a jövő évi beruházásokra, a szükségesebbeket és jövedelmezőbbeket előbbre helyezvén a kevésbbé sürgős vagy holt befektetésnek. Akkor senki sem mondhatja azt, hogy a főváros maradt, s nem gondoskodik munkáról és haladásról, sem pedig azt, hogy könnyelműen gazdálkodik s adóssággal terheli a várost, az adófizető polgárok rovására.

Persze, hogy jó volna, ha az eredeti terv szerint felépíthetnénk, a mik elmaradtak, templomokat és iskolákat, kórházakat, szegényházat és árvaházat, elüljáróságokat és áru-esarnokokat, utcaszabályozásokat, drága kisajátításokkal és utépítéseket kövezésekkel. Csakhogy ezekre az elmaradt beruházásokra negyven millió korona kellene, vagyis egy új ötvenmilliós kölcsön. Van-e, ki a jelen körülmények között ezt tanácsolná a hatóságnak és ha a bankok meg is adnák a pénzt, jóváhagyná-e az új kölcsönt a kormány és a törvényhozás?